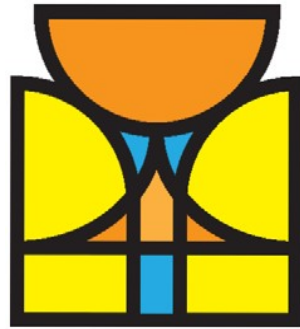

**Druhý Sbor
Českobratrské Církve Evangelické
V Praze 3 – Žižkově**

2023

1

**Epištola Žižkovským
neděle 1. ledna 2023**

**V rukou tvých jsou časové moji,
(Ž. 31,16 BKR)**

**Má duše vyhlíží Panovníka víc než strážní jitro,
když drží stráž k jitru. Čekej, Izraeli, na Hospodina!
(Ž 130,6-7a)**

POZDRAV

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé,
srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.
Přeji Vám radostný a nadějeplný rok, ať pociťujete Boží
i lidskou blízkost a nikdy se necítíte sami.

Dnešní sbírka byla určena na Naději. Děkujeme za Vaši
štědlost a také za to, že pamatujete i na náš sbor.

Příští neděli 8. ledna se bude konat sborový den. Po
bohoslužbách bude následovat společný oběd – tradiční
guláš. Poté se vydáme na procházku Prahou. Náš den
zakončíme koncertem pěveckého sboru Jeroným, který
se uskuteční v Betlémské kapli v Prokopově ulici od 18
hodin.

Přeju Vám radost z betlémského narození, naději a Boží
požehnání.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu,
modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem
nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ Luk 2,21-24

²¹ Když uplynulo osm dní a nastal čas k obřízce, dali mu jméno Ježíš, které dostal od anděla dříve, než jej matka počala. ²² Když uplynuly dny jejich očišťování podle zákona Mojžíšova, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby s ním předstoupili před Hospodina - ²³ jak je psáno v zákoně Páně: 'vše, co je mužského rodu a otvírá život matky, bude zasvěceno Hospodinu' - ²⁴ a aby podle ustanovení zákona obětovali dvě hrdličky nebo dvě holoubata.

EVANGELIUM: Lk 2,25-38

²⁵ V Jeruzalémě žil muž jménem Simeon; byl to člověk spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svatý byl s ním. ²⁶ Jemu bylo Duchem svatým předpověděno, že neužrjí smrti, dokud nespatří Hospodinova Mesiáše. ²⁷ A tehdy veden Duchem přišel do chrámu. Když pak rodiče přinášeli Ježíše, aby splnili, co o dítěti předepisoval Zákon, ²⁸ vzal ho Simeon do náručí a takto chválil Boha: ²⁹ "Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova, ³⁰ neboť mé oči viděly tvé spasení, ³¹ které jsi připravil přede všemi národy - ³² světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael." ³³ Ježíšův otec a matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli.

³⁴ A Simeon jim požehnal a řekl jeho matce Marii: "Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat ³⁵ -

i tvou vlastní duši pronikne meč - aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí."

³⁶ Žila tu i prorokyně Anna, dcera Fanuelova, z pokolení Ašerova. Byla již pokročilého věku; když se jako dívka provdala, žila se svým mužem sedm let ³⁷ a pak byla vdovou až do svého osmdesátého čtvrtého roku. Nevycházela z chrámu, ale dnem i nocí sloužila Bohu posty i modlitbami. ³⁸ A v tu chvíli k nim přistoupila, chválila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kteří očekávali vykoupení Jeruzaléma.

KÁZÁNÍ

Pokračujeme ve vánočním příběhu. Však taky ještě vánoční období neskončilo. Lukáš si dává záležet, aby nás ujistil, že Ježíšovo narození nastalo sice v poněkud improvizovaných podmínkách, ale jinak vše proběhlo řádně ba předpisově. Ježíš byl osmého dne obřezán a po čtyřiceti dnech přinesen do jeruzalémského chrámu, aby za matku i dítě přinesli předepsané oběti (dvě hrdličky nebo dvě holoubata).

Ale dnes je to především o dvou postavách: o Simeonovi a o Anně. Jako by ti dva celý život čekali, a teď přišla jejich čtvrtodinka slávy...

ii.

Simeon. Evangelista Lukáš nám ho docela přesvědčivě představí – kdo to je, jaký je, proč tam čeká. A když se

konečně dostane ke slovu, jenom pokorně řekne: *tak ted' už můžu jít, tak já už půjdu*. Doslova:

„Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova.“

Ale ještě, než půjde, stihne požehnat dítěti, tedy malému Ježíšovi a jeho matce. Lukáš tomu říká požehnání, ale ono je to hlavně proroctví, to, co Simeon řekne. Ježíšovi předpoví, že pro mnohé bude kontraverzní – jedny pozvedne a povzbudí, jiné jen pohorší. Marii předpoví bolest: její duši pronikne meč.

iii.

Lukáš nám o Simeonovi řekne, že byl spravedlivý- tedy, že se v životě o něco snažil. Snažil se žít a jednat správně. A k tomu taky byl zbožný. Ale slovo, které tam Lukáš řekne, není typické slovo pro zbožnost. Je to slovo, které znamená taky pečlivost, opatrnost, možná až pedantství. Teprve jako nějaký ten třetí až čtvrtý význam znamená i tu zbožnost. Takže možná byl tak trochu pedantsky zbožný.

Simeon dostal ve snu pokyn, že nemá zemřít, dokud neuvidí na vlastní oči Spasitele. A tak tedy s tou svou zbožnou pečlivostí čeká. A nakonec se dočká. Svého i našeho Spasitele nejenom uvidí, ale má ho v náruči.

iv.

Ale v tom příběhu je ještě jedno slovo, které o něm Lukáš řekne: Simeon očekával. Doslova- Simeon byl spravedlivý, zbožný a *očekávající*. Očekávající potěšení Izraele.

Lukáš tuhle charakteristiku použije několikrát. Tady o Simeonovi řekne, že očekával potěšení Izraele.

O chvíli později řekne o posluchačích prorokyně Anny, kteří jsou v tom chrámu taky, že očekávali vykoupení Jeruzaléma.

A na konci evangelia to Lukáš řekne o Josefovi z Arimatie, ten očekával Boží království.

Vypadá to, jako by tak trochu každý očekával něco jiného. Ale pro Lukáše zřejmě není to nejdůležitější, co přesně očekávají, ale to, že ještě očekávají. Ta skutečnost, že od Boha ještě něco čekají. Že od Boha ještě něco dobrého čekají. Jsou otevření budoucnosti. Ve všech těch nejistotách a nejistých časech budoucnost nevidí jenom černě.

v.

Žijeme v době, která nám asi právem připadá nejistá a kritická. Sotva jsme si zvykli na epidemie, vypukla válka téměř na dohled. Stojíme na počátku nového roku a nevíme, co ještě dalšího nás v něm čeká. Co nečekaného nás ještě překvapí.

Ti, o kterých jsme si dnes četli, tedy Ježíšovi současníci, na tom byli – pokud jde o nejisté časy dost podobně jako my. Ale očekávají. Někdo potěšení Izraele, jiný vykoupení Jeruzaléma, další rovnou Boží království... Jsou otevření Boží budoucnosti a Božímu jednání ve svém životě.

Simeon držel Ježíše aspoň na chvíli v rukou, jako malé dítě, které mohl pochovat. A věřit, že právě z něho vyrostete ten očekávaný Spasitel. Josef z Arimatie ho měl na konci evangelia také v rukou – a mohl ho už jen pochovat. Ale oba věděli, že to nejpodstatnější má v rukou Bůh.

vi.

Ale abychom nezapomněli ještě na tu druhou postavu našeho příběhu.

O prorokyni Anně se dozvídáme jakési základní body z jejího životopisu: sedm let byla vdaná, ale pak zbytek života, možná půl století, prožila jako vdova. To nevypadá zrovna vesele a nemuselo to být zrovna lehké. Přesto ji Lukáš jednoznačně zařadí k těm, kteří očekávají. Kteří věří, že mají ještě něco dobrého před sebou. A k dalším takovým dokonce sama promlouvá: *mluvila o tom dítěti k těm, kteří očekávali vykoupení Izraele.*

Lukáš ji uctivě nazývá prorokyní. Pak budou promlouvat k zástupům mnozí další, Jan Křtitel, i Ježíš, Pavel...

Ale první, kdo má tu čest tady promlouvat, přímo v jeruzalémském chrámu, přímo o Ježíšovi, je tahle sestra Anna. Že by první paní farářka?

vii.

Také já bych dnes, ve vánoční dobu, ale už na prahu nového roku, ráda mluvila o tom dítěti, jehož narozeniny slavíme, k těm, kteří *očekávají*.

Pane, nevíme, co všechno můžeme od toho roku, který je před námi, očekávat. A kolik takových roků je před námi. Ale očekáváme na tebe a od tebe.

Protože v rukou tvých jsou časové naši. Amen.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Pane Ježíši Kriste,

promlouvej do všech našich nejistot a obav.

Myslíme na všechny, kdo mají potíže čekat od života něco pěkného, kdo nevidí nic než tmu.

Prosíme o záblesk naděje do jejich dní, o světlo, které prozáří tmu.

Přimlouváme se za svět, ve kterém žijeme, ved' nás, ať si vážíme jeho krás a zodpovědně se staráme o naši planetu.

Modlíme se za jednotu křesťanů, vždyť je toho mnohem víc, co nás spojuje, než , co nás rozděluje.

Modlíme se za jednotu lidstva. Tolik toužíme, aby byl na světě mír a pokoj, aby utichly zbraně a lidé dostali rozum.

Do tvých rukou svěřujeme všechny raněné, nemocné a umírající, myslíme na všechny zoufalé a osamělé.

Dej, ať umíme být očekávající jako byli Simeona a Anna v našem dnešním příběhu. amen

POSLÁNÍ: Iz 40, 31

*Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina,
nabývají nové síly;
vznášejí se jak orlové,
běží bez únavy,
jdou bez umdlení.*

POŽEHNÁNÍ:

Ať vám milost dělá život krásným a bohatým
před Boží tváří,
láska ať vás provází a hřeje
a ať vás brání před chladem a mrazem každé zloby
a Boží pravda ať vám svítí na cestu,
když se moci chopí tma. Amen.

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; jindy (po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h